

0

STATUT CMENTARNY
Diecezji Tarnowskiej

S T A T U T
C M E N T A R N Y

Diecezji tarnowskiej

27-772 (438) "19" : 426.8 : 718

1W-3240

Wstęp

Kościół Katolicki, zgodnie z dogmatami o zmartwychwstaniu ciał, życiu wiecznym, świętych obcowaniu i uświęceniu duszy i ciała przez łaskę - największą zawsze otaczał ciele ciała zmarłych wiernych. Przeciwwstawiając się pogańskiemu zwyczajowi palenia ciał zmarłych, we ciele religijne chował ciała zmarłych wiernych w odosobnionych i poświęconych miejscach, zwanych cmentarzami /katakumby, kościoły/, dając przez to wyraz wierze w życie pozagrobowe i podkreślając mocno nierozdzielność łączność zmarłych i żyjących wiernych w Mistycznym Ciele Chrystusa.1/.

Na mocy tych fundamentalnych prawd wiary, Kościół św. jako społeczność doskonała, ma prawo zakładać i posiadać własne cmentarze wyznaniowe.2/. Od chwili swego istnienia specjalną troską otaczał cmentarze, uważając je za miejsca święte, partycypujące w świętości Domów Bożych.3/.

Pragnąc tedy podtrzymać, pogłębić i do nowoczesnych wymogów i przepisów tę wiekową tradycję Kościoła dostosować, ogłaszamy zgodnie z przepisami Stat.176 § 5. III.Synodu Diecezjalnego niniejszy Statut cmentarny, podając normy urządzania i utrzymania cmentarzy w diecezji tarnowskiej, by te stały na najwyższym poziomie i były rzeczywiście uzewnętrznieniem naszej wiary w zmartwychwstanie ciał i życie pozagrobowe.

1/ K.P.K., kan.1203,1204,1205.

2/ K.P.K., kan.1206, § 1.

3/ K.P.K., kan.1207.

Rozdział I.

Założenie cmentarza.

- § 1. Nowe cmentarze należy zakładać jako cmentarze parafialne, których prawnym właścicielem winien być Rzymsko-katolicki kościół parafialny odnośnej miejscowości, po uprzednim uzyskaniu zezwolenia Ordynariusza. 1/.
- § 2. Zakony wyjęte mogą posiadać swoje cmentarze, oddzielone od cmentarzy parafialnych. 2/.
- § 3. Teren pod cmentarz winien być wybrany tak, by wykluczona była możliwość wywierania szkodliwego wpływu na otoczenie. W szczególności zaś winien on odpowiadać następującym warunkom:
1. Odległość nowozakładanego cmentarza od zabudowań mieszkalnych oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia, powinna wynosić co najmniej 150 m.;
 2. Teren powinien znajdować się możliwie na wzniesieniu i nie podlegać zalewom;
 3. spadek terenu, a w szczególności spadek zwierciadła wody gruntowej, winien mieć kierunek od zabudowań;
 4. zwierciadło wody gruntowej powinno zalegać co najmniej 1.80 m pod terenem;
 5. grunt winien być możliwie przepuszczalny;
 6. teren, o ile możliwości, winien znajdować

1/ K.P.K., kan.1208 § 1.

2/ K.P.K., kan.1205 § 2.

wać się w takim miejscu, gdzie panujące wiatry wieją od osiedli.1/.

§ 4. Wybór miejsca na założenie lub rozszerzenie cmentarza podlega uprzedniemu zatwierdzeniu powiatowej władzy administracji ogólnej.2/.

§ 5. Do podania o uzyskanie zatwierdzenia terenu przeznaczonego na założenie lub rozszerzenie cmentarza, należy dołączyć:

1. Prawomocny plan zabudowania oddzielnej miejscowości, o ile taki plan istnieje,

2. plan sytuacyjny, wykonany przez przysięgłego mierniczego w skali 1:500 z uwidocznieniem wszystkich zabudowań mieszkalnych i studzien w promieniu 250 m, jako też warstwice terenu, oraz punktów, w których wykopano doły próbne z zaznaczeniem najwyższego poziomu wód w tych dołach, jakiego się utworzył po 24 godzinach od chwili wykopania,

3. opis tego terenu z wyszczególnieniem właścicieli poszczególnych odcinków i z podaniem w miarę możliwości szczegółów geologicznych i hydrologicznych, oraz konfiguracji terenu,

4. plan szczegółowy cmentarza z uwzględnieniem dróg i ścieżek, domu przedpogrzebowego, lub kostnicy.3/.

§ 6. Obszar potrzebny do założenia cmenta-

1/ Rozp. wykon. z dnia 30.XI.1933 r.

§ 20 /Dz.U.R.P. Nr.13/.

2/ Ust. z dnia 17.III.1932 r. art. 7.

/Dz.U.R.P. Nr.35/.

3/ Cyt. wyżej Rozp. wyk. § 32

§ 6. Obszar potrzebny do założenia cmentarza winien być obliczony w ten sposób, że doroczna liczbę zgonów odnośnej parafii należy pomnożyć przez 20 i liczyć po 4 m² na jedną mogiłę dla dorosłych, a po 2 m² dla zwłok dzieci do lat 7. Do tego należy dodać co najmniej 20 % terenu na drogi i ścieżki, oraz na plac na dom przedpogrzebowy lub kostnicę. Przy obliczaniu powinien również być wzięty pod uwagę przyrost ludności i możliwość wzrostu śmiertelności z powodu epidemii.^{1/}

§ 7. Cmentarz nowy lub poszerzony należy poświęcić stosownie do przepisów kan. 1155 i 1156 K.P.K., a według rubryk Rytuálu Rzymskiego, Tyt.VIII, rozdz.29.

§ 8. Prawo zamknięcia cmentarza ze względu na dobro publiczne zarezerwowane jest Ministrowi Administracji Publicznej, z zastrzeżeniem uszanowania postanowień ustawy konordatowej z dnia 10.II.1925 r. /Dz.U.R.P. Nr.72, poz.324/ - zwłaszcza art.VI i XIV ustęp pierwszy.^{2/}

§ 9. Użycie terenu cmentarnego po zamknięciu cmentarza na inne cele nie może nastąpić przed upływem 50 lat od chwili ostatniego pochowania zwłok na nim. Przy zmianie przeznaczenia terenu cmentarnego szczątki, zwłok na nim znajdujące się winny być przeniesione na inny cmentarz na koszt nabywcy starego cmentarza.^{3/}

1/ Cyt. wyżej Rozp. wyk. § 22.

2/ Cyt. wyżej ustawa art.7, pkt.2.

3/ Cyt. wyżej ustawa art.9, pp. 1 i 3

Rozdział II

Prawo do chowania zwłok

§ 10. Prawo do chowania zwłok przysługuje najbliższej rodzinie osoby zmarłego, a mianowicie:

1. Pozostałemu małżonkowi względnie małżonce, o ile nie byli w legalnej separacji;
2. krewnym zstępnym;
3. krewnym wstępnym;
4. krewnym w linii bocznej do 4-tego stopnia.1/.
5. powinowatym w linii prostej do 1-go stopnia.2/.

§ 11. Prawo chowania zwłok osób duchownych przysługuje władzy duchownej.3/.

§ 12. Prawo chowania zwłok osób wojskowych zmarłych w czynnej służbie wojskowej, w stanie spoczynku i uczestników powstań narodowych, przysługuje w myśl przepisów wojskowych właściwym władzom wojskowym.4/.

§.13. Na exhumację zwłok potrzebne jest zezwolenie Ordynariusza i powiatowej władzy administracji ogólnej.5/.

1/ K.P.K. Kan.1223,1224,1229.

2/ K.P.K. Kan.1219-1222,1230 §§ 5,6,7,

3/ Cyt. wyżej Ustawa, art.2. p.1.

4/ K.P.K. Kan.1214; cyt.wyżej Ustawa art. 12; cyt.wyż.Rozp.wyk. § 41.

Rozdział III.

Ogólne rozplanowanie i urządzenie cmentarza.

§ 14. Cmentarz jest wprawdzie miejscem smutku, lecz w ujęciu chrześcijańskim smutek ten jest pełnym nadziei płynącej z wiary w życie pozagrobowe, w ponowne nawiązanie czasowo przerwanej między wiernymi łączności.

Nowoczesne cmentarze i ich sztuka winny mieć na oku nie tylko higienę i estetykę, ale, i to przede wszystkim, winny stać się scharmonizowanym wyrazem myśli religijnej. W związku z tym należy położyć cały nacisk na architektoniczne rozmieszczenie cmentarza, obsadzenie go roślinnością i przyozdabianie, możliwie artystycznymi nagrobkami.

§ 15. Przy opracowaniu planu cmentarza należy trzymać się następujących norm:

1. a/ Należy wyznaczyć główne drogi, czy aleje i boczne ścieżki, które podzieli teren cmentarny na kilka rejonów.

b/ Dla każdego rejonu winna być z góry rozplanowana ilość i sposób kopania grobow w równych szeregach, tak, by nie przekroczyć linii alei głównych, czy bocznych.

c/ Każdy grob w poszczególnym rejonie otrzymuje swój kolejny numer, który winien być wnotowany do księgi cmentarnej przy nazwisku zmarłego./cfr. § 54/.

2. a/ Aleje główne należy obsadzić odpowiednimi drzewami i krzewami. Boczne aleje czy ścieżki, o ile pozwalają na to warunki miejscowe, winny być również obsadzone odpowiednio zielenią.

b/ W środku poszczególnych rejonów w miejscach przeznaczonych na groby nie

no dopuszczać do sadzenia lub rośnięcia drzew czy krzewów wysokopiennych. Istniejące należy powoli usunąć.

Dopuszczalne są jedynie kwiaty i niskopienne krzewy sadzone na mogiłach.

Przy wypracowaniu planów obsadzenia cmentarza zielenie, wskazanym jest zasięgnąć rady odpowiedniego ogrodnika. 1/.

§ 16. W ogólnym rozplanowaniu cmentarza należy z góry przewidzieć i wyznaczyć oddzielne miejsca na groby zmarłych:

1. dla zmarłych osób duchownych; 2/
2. dla dorosłych;
3. dla dzieci; 3/
4. dla tych, którym Kościół odmawia pogrzebu chrześcijańskiego i dla chowania popiołów,
5. dla ewentualnie wydobytych z ziemi

1/ Urok cmentarza należy, między innymi, od doboru estetycznego obsadzenia go drzewami, krzewami i kwiatami; z drzew najlepiej nadać się: lipy, brzozy i wierzby płaczące, topole i inne. Drogi główne najlepiej obsadzać żywopłotem, drzewami stożkowymi, iglastymi lub liściastymi. Nie należy tutaj sadzić drzew z szerokimi koronami, gdyż utrudniają one wegetację roślinom na sąsiadujących grobach, a korzeniami uszkadzają nagrobki. Na żywopłoty nadają się: morwa, tuja, lilak, bez /syringa/, róża północna, suchodrzew /lonicera/, forsydia, tawuła /spiraea/, z liściastych zaś: klon kulisty, akacja kulista i inne.

2/ K.P.K. kan.1209 § 2.

3/ K.P.K. kan.1209 § 3.

szczałków zwłok i trumien;

6. miejsce na kostnicę, czy dom przedpo-
grzebowy.

§ 17. Cmentarz winien być ogrodzony, wyso-
kość ogrodzenia winna sięgać przynaj-
mniej 1,5 m. Ogrodzenie winno być pokryte
zielenią z żywopłotu, lub odpowiednio zasa-
dzonych drzew.

Brama cmentarna winna być stale zawar-
ta. 1/,

§ 18. Na środku cmentarza winien widnieć
duży krzyż.

§ 19. Dla istniejących i nieurządzonych
cmentarzy należy również sporządzić
plan dostosowany o ile możliwości do powyż-
szych norm, by z biegiem czasu, według lo-
kalnych warunków go zrealizować.

§ 20. Tak plany nowoutworzonych, czy roz-
szerzonych, jak i istniejących, a nie
urządzonych jeszcze należycie cmentarzy na-
leży przedłożyć Kurii Diecezjalnej do za-
twierdzenia.

=====

Rozdział IV.

Szczegółowe rozplanowanie i konserwacja grobów.

A. Szczegółowe rozplanowanie grobów.

Artykuł 1.

Groby zwyczajne.

- § 21. Powierzchnia niezbędna dla zwłok człowieka dorosłego wynosi: 2 x 1, dla dziecka 1 x 0,5 m głębokości i 0,5 m odstępu jeden grób od drugiego.^{1/}
- § 22. Chowanie zwłok w grobach zwyczajnych następuje kolejno w rzędach poszczególnych rejonów; rezerwować drugiego miejsca obok grobu zwyczajnego nie można. Rozpoczęcie następnego rzędu następuje po ukończeniu poprzedniego.
- § 23. Naipóźniej do 6-ciu miesięcy po pogrzebie, grób winien być według planu uporządkowany i obsadzony, a następnie w porządku stale utrzymywany. Grobu zwyczajnego nie można niczym okalać.
- § 24. Przy grobach zwyczajnych gaśnie prawo zastrzeżenia przeciw ponownemu chowaniu. Przy ponownym użyciu grobu, szczątki zwłok i trumny należy pochować w miejscu na to przeznaczonym.

^{1/} Cyt. wyż. Rozp. wyk., § 24.

Artykuł 2.

Groby szczególne.

§ 25. Prawo do miejsca na grób szczególny rezerwować można dla jednej lub kilku osób, po uiszczeniu opłaty, na przeciąg lat 20. Przy grobach szczególnych można zgłaszać zastrzeżenia przeciw ponownemu użyciu grobu i uzyskać pozwolenie na użytkowanie na dalsze 20 lat po ponownym złożeniu opłaty. Musi ono być sporządzone pisemnie i wniesione do zarządu cmentarza przed upływem 20 roku od chwili pochowania zwłok. 1/. Nabyte prawo można, za zgodą miejscowego proboszcza, odstąpić osobie trzeciej.

§ 26. Nabywca winien nabyte miejsce naipóźniej do 6-ciu miesięcy stosownie do planu obsadzić i utrzymywać w porządku. Nie stosujący się do tego przepisu, po trzykrotnym upomnieniu, traci nabyte prawo.

§ 27. Już groby podwójne mogą być okolone kamieniem ciosanym; okolenie nie może być wyższe nad 20 cm, ani ponad 15 cm szersze i musi być do 0,5 m wpuszczone w twardą ziemię.

§ 28. Zamierzający stawiać nagrobek, czy grobowiec, winni uprzednio uzyskać pozwolenie na postawienie i aprobatę planów nagrobka, czy grobowca.

Na podstawie grobowca, udziela zezwolenia i aprobuje plan Rada Parafialna. 2/.

1/ Cyt. wyż. Rozp. wyk., § 36.

2/ K.P.K., kan. 1209 § 1.

B. Utrzymywanie i ozdabianie grobów.

Artykuł 1.

M o g i ł y

§ 29. Duszy cmentarza dopatrujemy się w u-zewnętrznieniu wspólnoty żywych ze zmarłymi, wyrazem zaś jej jest różnorodność złana w jedną harmonijną całość. Osiągnąć to można w ogrodniczym ozdabianiu mogił; na większych cmentarzach poletka grobowe podzielić należy na plantacje.

§ 30. Na każdym grobie winna być usypana mogiła, nie wyższa jak 30 cm, utrzymywana w porządku, a na niej krzyż z twardego drzewa o ustalonych rozmiarach jednaki na każdym cmentarzu, z tabliczką, zawierającą imię i nazwisko, oraz datę zgonu pochowanego.

§ 31. Stale, dobrze utrzymywany ogródek kwiatowy na mogile, to najpiękniejszy wyraz żywej więzi z tymi, którzy nas wyprzedzili i przedłużenie poza grób zadzierzgniętych na ziemi uczuć. Gdzie istnieje ogrodniczy plan, tam należy mogiły obsadzać ściśle według planu.

Mogiły należy obsadzać roślinnością zieloną lub kwiatami nie wystającymi wyżej ponad 60 do 80 cm, a nigdy nie wolno sadzić drzew piennych.1/.

1/ Do obsadzania mogił nadają się z krzewów: trzmielina /evonymus radicans/, bluszcz, rozchodnik /sedum/, karmik /sagina/, barwinek itd., z niskich zaś kwiatów róże kolczaste, lilie, chryzantemy, pelargonie, fuksia, begonia, krokus.

§ 32. Uraża estetyczne oko nasypywanie mogił żwirem, lub przyozdabianie kwiatami, stawianymi w niestosownych naczyniach, jak np. w puszkach z konserw itd.

Artykuł 2

N a g r o b k i

§ 33. Nagrobek, nie odpowiadający elementarnym przynajmniej wymogom sztuki i tradycji chrześcijańskiej, to raczej niegodna, a nawet obrażająca pamięć po zmarłym. Najpiękniejszym nagrobkiem, a najodpowiedniejszym wyrazem myśli chrześcijańskiej, to motyw krzyża.

§ 34. Wykonanie nagrobków, o ile to tylko jest możliwe, najlepiej powierzyć artyście.

§ 35. Na grobach szczególnych można stawiać dla całej rodziny tylko jeden nagrobek.

§ 36. Zdobnictwo winno wziąć sobie za zadanie wyrażenie na nagrobkach następujących myśli religijnych i ujmować je motywami biblijnymi:

1. godność człowieka, względnie ciała ludzkiego, które za życia było organem duszy;

2. pietyzm względem zmarłych; miłość i modlitwa,

3. wiara w zmartwychwstanie ciał,

4. smutek, ale pełen pociechy, płynącej z nadziei ponownego połączenia się z ukochanymi, którzy nas wyprzedzili, nig

dy zaś smutek beznadziejny, przedzierzga-
cy się niekiedy w rozpacz;
5. znikomość doczesności.

§ 37. Nagrobki na grobach osób dorosłych
nie powinny przekraczać 1,80 m, a na
grobach dzieci 1 m i winny być sporządzone
z dobrego kamienia naturalnego.

§ 38. Nie należy

1. używać do sporządzania nagrobków ma-
teriału klimatycznie nieodpornego, jak ce-
ment, terazzo, szlifowany kamień sztuczny;

2. dawać cokołów z kamienia sztucznego
pod nagrobkiem z kamienia naturalnego,

3. stawiać figur i umieszczać ornamen-
tyki z cementu, gipsu i posługiwać się wy-
robami, robiącymi wrażenie artykułu masowej
produkcji, małowartościowego, jednym słowem,
tandety, np. ze szkła, porcelany, blachy itd.

4. używać farby olejnej do pomalowania na-
grobków kamiennych, do malowania na nich
napisów;

5. umieszczać napisów, których treść nie
odpowiada katolickiemu charakterowi cmen-
tarza,

6. umieszczać skrzynek szklanych z po-
duszkami, pni kamiennych.

§ 39. Napisy firm winny być umieszczone na
boku nagrobka w sposób nie podpadają-
cy zbyt uwadze.

§ 40. Nagrobek powinien być postawiony na
silnym fundamencie i należycie uzbro-
jony /fundament betonowy, związany silną
siatką/, by się nie nachylał.

§ 41. Wszystkie nagrobki winny być osłonię-
te zielenią i kwiatami, by cmentarz
nie robił wrażenia zbiorowiska kamieni.

Artykuł 3.

G r o b o w c e

§ 42. Grobowce mogą być pojedyncze, lub zbiorowe; przy tym na każdą trumnę obliczyć należy przestrzeń, przewidzianą dla grobów zyczajnych, o ile trumny składowane będą na jednym poziomie. Przy głębokości wykopu do 2,5 m, można umieszczać trumny w dwie warstwy, oddzielnie prześklepione.1/.

§ 43. Jeśli gdzieś znajdują się katakumby, przestrzegać należy przepisu § 26.2/.

§ 44. Grobowce i katakumby powinny być zaopatrzone w wyloty wentylacyjne, a dno winno mieć spadek, łączący się w miejscu najniższym bezpośrednio z ziemią dla ułatwienia odpływu.3/.

§ 45. Prawo użytkowania grobowca trwa przez lat 100 od jego zbudowania.

§ 46. Niezależnie od powyższych przepisów zabronionym jest użycie do ponownego chowania grobów, posiadających wartość pamiątek historycznych /ze względu na swą dawność, lub osoby, które są w nich pochowane, lub zdarzenia, z którymi mają związek/, albo wartość artystyczna. 4/.

1/ cyt. wyż. Rozp. wyk. § 25

2/ " " " § 26

3/ " " " § 27

4/ " " Ustawa art.10 pp.1,2,3,4,5.

Rozdział V.

Zabudowania cmentarne.

§ 47. Ustawodawstwo państwowe 1/ domaga się, by na cmentarzach, przeznaczonych dla ośrodków ponad 3000 ludności, budowano domy przedpogrzebowe z następującymi pomieszczeniami.

1. do przechowywania zwłok,
2. do wykonywania obrzędów rytualnych,
3. do wykonywania oględzin sądowo-lekarskich.

§ 48. Pomieszczenia te winny być dostatecznie obszerne, oświetlone, przewietrzane, zabezpieczone przed dostępem owadów, skanalizowane, z podłogą nieprzepuszczalną, ze ścianami wyłożonymi materiałem nieprzepuszczalnym, lub pomalowane farbą olejną do wysokości 2 m. w zimie ogrzewane. W pomieszczeniu przeznaczonym do wykonywania oględzin sądowo-lekarskich i do utrwalania zwłok należy przewidzieć możliwość dostarczania zimnej i ciepłej czystej wody.

§ 49. Na cmentarzach mniejszych, przeznaczonych dla ośrodków mniejszych niż 3000 ludności, zamiast domu przedpogrzebowego, mogą być kostnice, o jednym obszer-nym, oświetlonym pomieszczeniu.

§ 50. Zarówno w domach przedpogrzebowych jak i w kostnicach, nie wolno kłaść zwłok bezpośrednio na ziemi /podłodze/, lecz należy je przechowywać w zamkniętych trumnach, ustawionych na specjalnie na ten cel przeznaczonych marach lub katafalkach.

1/ cyt. wyż. Ust. art. 5, Rozp. wyk. §§ 30, 31.

§ 51. Za przechowanie zwłok i korzystanie z urządzeń domu przedpogrzebowego lub kostnicy może zarząd cmentarza pobrać opłaty, zgodnie z postanowieniami przytoczonej Ustawy art.6, ust.3, na cele związane z utrzymaniem cmentarza.

§ 52. Najodpowiedniejsze na cmentarzu, w miejsce domu przedpogrzebowego, jest kaplica cmentarna.

=====

Rozdział VI

Zarząd cmentarzem

§ 53. Zarząd cmentarzem spoczywa w rękach miejscowej Rady Parafialnej.

§ 54. Zarząd winien prowadzić księgę cmentarną, zawierającą co najmniej następujące dane, dotyczące poszczególnych pochowanych osób: 1. imię i nazwisko, 2. wiek, 3. adres, 4. data zgonu, 5. przyczyna zgonu, 6. data pochowania, 7. dokładne miejsce pochowania, według zatwierdzonego planu. Dane, wymienione pod 1-5 włącznie, powinny być wpisane do księgi cmentarnej na podstawie przedłożonej karty zgonu. 1/.

§ 55. Rządcy kościołów i zarządcy cmentarzy winni ściśle przestrzegać przepisów prawa kanonicznego i cywilnego, dotyczących stwierdzenia zgonu i bez odpowiedniego zaświadczenia upoważnionych do tego osób nie

1/ cyt. wyż. Rozp. wyk. § 33.

dopuszcza do chowania zmarłego. 1/.

§ 56. Gospodarkę cmentarzem najlepiej powierzyć jednemu z członków Rady Parafialnej, który będzie pilnował porządku, pobierał opłaty i czynił wszelkie wydatki, związane z administracją cmentarza. We większych parafiach może się okazać pożyteczniejszym powołanie do życia osobnej Komisji Cmentarnej.

§ 57. Rada Parafialna ustala opłaty za miejsca na cmentarzu, za branie grobów /inne dla dzieci, inne dla dorosłych, inne na lato, inne na zimę/, opłaty te wraz z opłatami za przechowanie zwłok w domach przedpogrzebowych, względnie kostnicach, podlegają zatwierdzeniu Ordynariusza.

§ 58. Grabarz w swoich czynnościach podporządkowany jest ściśle Rządcy kościoła, lub wybranemu na administratora cmentarza członkowi Rady Parafialnej i nie może samowolnie decydować o miejscu, czy pozycji wykopania grobu, które byłoby niezgodne z ustalonym planem cmentarza.

Za wszelkie niedopatrzienia czy niedociągnięcia pod tym względem i wynikię stąd szkody, odpowiedzialny jest Rządca kościoła, względnie kierujący administracją cmentarza członek Rady Parafialnej.

§ 59. Grabarz nie może własnowolnie pobierać wyższych opłat za wykopanie grobu od norm ustalonych przez Radę Parafialną.

§ 60. Do funduszu cmentarnego wpłacają

wszyscy przedsiębiorcy 5 % od należności, za wykonane prace przy grobach i grobowcach.

§ 61. Wszystkie dochody cmentarne niniejszym statutem przewidziane, inkasuje skarbnik Rady Parafialnej do kasy kościelnej i wpisuje je, tak również wydatki na cele cmentarne w specjalnie na to przeznaczonej rubryce księgi kasowej kościoła parafialnego.

§ 62. Dochodów cmentarnych nie wolno używać na inne cele kościelne, czy parafialne, jak tylko na konserwację, ulepszanie i upiększanie urządzenia istniejącego cmentarza, tak również na założenie nowego, czy poszerzenie istniejącego cmentarza parafialnego.

§ 63. Jeżeli potrzeby parafii tak pod względem obszerności cmentarza, jak i jego estetycznego urządzenia są na dłuższy czas w całości zaspokojone, - Kuria Diecezjalna może na wniosek Rady Parafialnej zezwolić na użycie w części czy w całości tych dochodów na inne cele.

W tym wypadku we wniosku skierowanym do Kurii Diecezjalnej, a zaopiniowanemu przez Księdza Dziekana, należy wyszczególnić cel, na który mają być pieniądze użyte wraz z odpowiednim uzasadnieniem.

§ 64. Groby nie pielęgnowane winien zarząd cmentarza obsiać, względnie obsadzić zielenią.

§ 65. Jeśli na cmentarzu wprowadza się ławki, mają one mieć następujące wymiary: długość 60-80 cm, a szerokość i wysokość 40 cm.

Rozdział VII

Przepisy porządkowe.

§ 66. Na cmentarzu należy zachować się z powagą i uszanowaniem, miejscu świętemu należnym, zwłaszcza gdy cmentarz stanowi okolicę kościoła. Jak najsurowiej zabrania się wpuszczania na cmentarz zwierząt, a zwłaszcza pasienia bydła. Za nieodpowiednie zachowanie się uważać należy: chodzenie po grobach, zrywanie kwiatów, zaśmiecanie, palenie tytoniu, hałasowanie itp.

§ 67. Wzbronionym jest na cmentarzu.

1. przemawianie świeckich bez zezwolenia proboszcza,
2. przemawianie duchownych bez zezwolenia dziekana,
3. wprowadzanie sztandarów i oznak stowarzyszeń antykatolickich.

§ 68. Cmentarz traci charakter święty przez dokonanie na nim następujących czynów - byle były pewne, notoryczne i na samym cmentarzu popełnione:

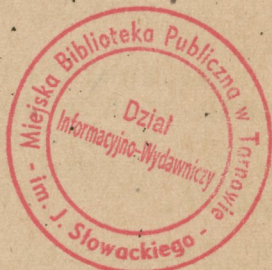
1. zbrodnia zabójstwa,
2. poważny i niesprawiedliwy rozlew krwi,
3. spełnienie aktu bezbożniczego, lub oddanie cmentarza do użytku stałego,
4. pochowanie niewiernego, lub wyklętego, po wyroku stwierdzającym lub skazującym. 1/.

§ 69. Znieważony cmentarz winno się jak najrychlej poświęcić według przepisów Rytuału Rzymskiego tyt. VIII, roz. 30.

§ 70. Do ustawodawstwa kościelnego 1/
w sankcji karnej, przyłącza się usta-
wodawstwo świeckie 2/ orzekając: "Osoby za-
chowujące się na cmentarzu w sposób nie li-
cący z powagą miejsca, albo też osoby
wykonujące lub usiłujące wykonać na omen-
tarzu wbrew wyraźnemu zakazowi tego zarzą-
du czynności, sprzeciwiające się w sposób
widoczny charakterowi cmentarza, lub jego
wyłącznemu przeznaczeniu dla danego wyzna-
nia, o ile czyny te nie noszą cechy prze-
stępstwa karnego wedle innych obowiąz-
ujących przepisów karnych, ulegają w drodze
administracyjnej karze aresztu do 6-ciu
miesięcy i grzywny do 500 zł lub jednej
z tych kar.

§ 71. Cmentarze wojenne, a zwłaszcza miej-
sca egzekucyj z czasów ostatniej woj-
ny, należy otoczyć szczególniejszą opieką,
groby ofiar należy, w porozumieniu z wła-
dząmi świeckimi, scalić.

§ 72. Z treścią niniejszego statutu należy
zapoznawiać wiernych raz do roku ko-
ło Dnia Zadusznego.

1W-3240

Miejska Biblioteka Publiczna
w Tarnowie

CWoTiR

0230-003240-00